

szem, nem, bár az első pillantásra úgy tűnhet, hogy egy chrestomathianak nincs különösebb kockázata, nem bukhat meg, mert mindig lesznek olyan jelentős filozófiai szövegek, melyek a magyarra fordítás után kiálltanak. Másodszeri nekifutásra azonban kiderül, hogy az újragondolás és elsajátítás igénye megköveteli a tematikának a szűk szaktudományos reprezentáción túlmutató aktualitását, ami nem az „up to date” korszerűséget kívánja meg, hanem az alapkérdések felmutatását.

Csak ez az ethosz lehet az *Athenaeum* sikerének a kulcsa, ha nem akar a semmire sem kötelező Figyelő-státusba kerülni. Ehhez kell tartania magát, olyasformán, ahogy azt Novalis, a német *Athenaeum* egykori szerzője gondolta: „Freunde, der Boden ist arm, wir müssen reichlichen Samen aussstreuen, dass uns doch nur massige Ernten gedeihn.” („Barátaim, a föld szegényes, nekünk kell gazdag magokkal szétszórunk rajta, hogy akár csak szerény termést hozzon számunkra.”)

Pongrácz Tibor

A HOLMI POSTÁJÁBÓL

Budapest, 1992. január 24.

Kedves Pali!

Ezt a levelet nem O. O., a *Holmi* tiszta tekintetű és lelkes munkatársa írja neked, hanem kollégád, a profi irodalmár, a *Kortárs* rámenős szerkesztője.

Nem vagyok hülye, legutóbbi találkozásunkkor pontosan tudtam, hogy mi játszódik le a szemem láttára – hogy te azt a kéziratot csapod hűvös nyugalommal a hónod alá, amelyet Vas Pista még életében nekem ígért, és amelyet, ha még le tudja diktálni, nekem is ad.

Oké, szemesnek áll a világ. Nő-, pénz- és kéziratügyekben a dzsungel törvényei szerint jár el a bölcs humanista.

Van viszont a világon betyárbecsület is. Tartozol nekem és a *Kortárs*nak egy osztályon felüli R. P.-frással, szabadon választott témakörben.

Pályádon további szép sikereket kíván

Orbán Ottó

A folyóirat a Művelődési és Közoktatási Minisztérium,
az MTA–Soros-alapítvány, a Budapest Bank, a József Attila-alapítvány
és a Central & East European Publishing Project (Oxford)
támogatásával jelenik meg